

Εξίσωση κίνησης συζευγμένων ταλαντωτών – γενική περίπτωση

Επιστρέφοντας στην απλοποιημένη μορφή των T και U , η Lagrangian γίνεται:

$$\mathcal{L}(q, \dot{q}) = T(\dot{q}_1, \dot{q}_2, \dots, \dot{q}_n) - U(q_1, q_2, \dots, q_n)$$

και θα έχουμε n -εξισώσεις κίνησης της μορφής:

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \dot{q}_i} \right) = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial q_i} \Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial (T - U)}{\partial \dot{q}_i} \right) = \frac{\partial (T - U)}{\partial q_i} \Rightarrow \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_i} \right) = - \frac{\partial U}{\partial q_i}$$

Αντικαθιστώντας τα T και U και παραγωγίζοντας έχουμε:

$$\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_i} = \sum_j M_{ij} \dot{q}_j \quad \frac{\partial U}{\partial q_i} = \sum_j V_{ji} q_j$$

Η εξίσωση κίνησης γίνεται:

$$\sum_j M_{ji} \ddot{q}_j + \sum_j V_{ji} q_j = 0 \Rightarrow \sum_j (M_{ji} \ddot{q}_j + V_{ji} q_j) = 0$$

γραμμικό σύστημα
n-Δ.Ε. δεύτερης τάξης
ομογενών

Η παραπάνω εξίσωση γράφεται σε μορφή πίνακα: $\mathbf{M}\ddot{\mathbf{q}} = -\mathbf{V}\mathbf{q}$ με $\mathbf{q} = \begin{pmatrix} q_1 \\ \vdots \\ q_n \end{pmatrix}$

και οι πίνακες M και V είναι οι ανάλογοι πίνακες "Μαζών" και "σταθερών" ελατηρίων

Συζευγμένοι ταλαντωτές – Γενική λύση συστήματος

Αναμένουμε λύσεις της μορφής: $q_j(t) = a_j e^{i(\omega t - \delta)}$

όπου a_j είναι πραγματικοί αριθμοί (πλάτος) και δ η φάση,
ενώ ω είναι επίσης πραγματικός αριθμός.

(δεν μπορεί να είναι μιγαδικός γιατί τότε δεν θα είχαμε διατήρηση ενέργειας)

Αντικαθιστώντας τη παραπάνω λύση στην εξίσωση της κίνησης έχουμε:

$$\sum_j (V_{ji} - \omega^2 M_{ji}) a_j = 0$$

Για ύπαρξη μη τετριμμένης λύσης για a_j θα πρέπει η ορίζουσα να μηδενίζεται:

$$\begin{vmatrix} V_{11} - \omega^2 M_{11} & V_{12} - \omega^2 M_{12} & V_{13} - \omega^2 M_{13} & \cdots \\ V_{12} - \omega^2 M_{12} & V_{22} - \omega^2 M_{22} & V_{23} - \omega^2 M_{23} & \cdots \\ V_{13} - \omega^2 M_{13} & V_{23} - \omega^2 M_{23} & V_{33} - \omega^2 M_{33} & \cdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{vmatrix} = 0$$

Εξίσωση βαθμού n ως προς ω^2 και επομένως n -λύσεις ω_i^2 .

Τα ω_i ονομάζονται φυσικές ή χαρακτηριστικές συχνότητες.

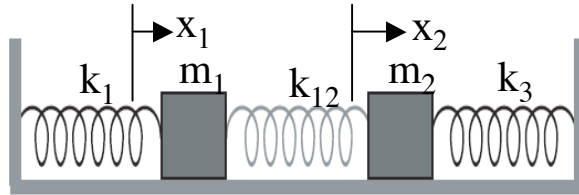
Όταν μια ή περισσότερες συχνότητες είναι ίσες έχουμε εκφυλισμό.

Αντικαθιστώντας τιμές των ω_i προκύπτουν τα ιδιοδιανύσματα a_i

Η γενική λύση είναι υπέρθεση των λύσεων για κάθε n -τιμή της i

Εφαρμογή της γενικής λύσης

Να βρεθούν οι χαρακτηριστικές συχνότητες του συστήματος

Η δυναμική ενέργεια του συστήματος είναι:

$$U = \frac{1}{2} k x_1^2 + \frac{1}{2} k_{12} (x_2 - x_1)^2 + \frac{1}{2} k x_2^2 \Rightarrow$$

$$U = \frac{1}{2} (k + k_{12}) x_1^2 + \frac{1}{2} (k + k_{12}) x_2^2 - k_{12} x_1 x_2$$

Υπολογίζουμε τα V_{jk} :

$$V_{11} = \left. \frac{\partial^2 U}{\partial x_1^2} \right|_0 = k + k_{12} \quad V_{22} = \left. \frac{\partial^2 U}{\partial x_2^2} \right|_0 = k + k_{12} \quad V_{12} = \left. \frac{\partial^2 U}{\partial x_1 \partial x_2} \right|_0 = -k_{12} = V_{21}$$

Η κινητική ενέργεια του συστήματος είναι: $T = \frac{1}{2} m \dot{x}_1^2 + \frac{1}{2} m \dot{x}_2^2$ $\left. \begin{array}{l} m_{11} = m_{22} = M \\ m_{12} = m_{21} = 0 \end{array} \right\}$
 Αλλά είδαμε ότι: $T = \frac{1}{2} \sum_{j,k} M_{jk} \dot{x}_j \dot{x}_k$

Από την χαρακτηριστική εξίσωση παίρνουμε:

$$\begin{vmatrix} k + k_{12} - M\omega^2 & -k_{12} \\ -k_{12} & k + k_{12} - M\omega^2 \end{vmatrix} = 0 \Rightarrow \omega = \sqrt{\frac{k + k_{12} \pm k_{12}}{M}} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \omega_1 = \sqrt{\frac{k + 2k_{12}}{M}} \\ \omega_2 = \sqrt{\frac{k}{M}} \end{array} \right.$$

Κανονικές συντεταγμένες

- Η γενική λύση για την κίνηση της συντεταγμένης q_j είναι ένας γραμμικός συνδυασμός διαφόρων όρων καθένας από τους οποίους εξαρτάται από μια ξεχωριστή συχνότητα.

- Τα ιδιοδιανύσματα $\mathbf{a}_r$ είναι επίσης ορθοκανονικά μεταξύ τους:

$$\sum_{j,k} M_{jk} a_{jr} a_{ks} = \delta_{rs} = \begin{cases} 0 & r \neq s \\ 1 & r = s \end{cases}$$

- Για να αποφύγουμε το περιορισμό από την αυθαίρετη κανονικοποίηση χρησιμοποιούμε κάποιο συντελεστή κλίμακας που εξαρτάται από τις αρχικές συνθήκες και μπορούμε να γράψουμε την κίνηση της $q_j(t)$:

$$q_j(t) = \sum_r \alpha_r a_{jr} e^{i(\omega_r t - \delta_r)} = \sum_r \beta_r a_{jr} e^{i\omega_r t}$$

όπου β_r είναι ο συντελεστής κλίμακας

- Ορίζουμε τώρα την ποσότητα η_r :

έτσι ώστε:

$$q_j(t) = \sum_r a_{jr} \eta_r(t)$$

$$\eta_r = \beta_r e^{i\omega_r t}$$

κανονικές συντεταγμένες

Τα η_r ικανοποιούν εξισώσεις της μορφής: $\ddot{\eta}_r + \omega_r^2 \eta_r = 0$

- Υπάρχουν n ανεξάρτητες τέτοιες εξισώσεις, και οι εξισώσεις κίνησης εκφρασμένες σε κανονικές συντεταγμένες γίνονται διαχωρίσιμες

Μεθοδολογία

- Επιλογή γενικευμένων συντεταγμένων και εύρεση των T και U σύμφωνα με το συνηθισμένο τρόπο των προβλημάτων με Lagrangian.

$$U = \frac{1}{2} \sum_{j,k} V_{jk} q_j q_k \qquad V_{jk} = \left. \frac{\partial^2 U}{\partial q_j \partial q_k} \right|_0$$

$$T = \frac{1}{2} \sum_{j,k} M_{jk} \dot{q}_j \dot{q}_k \qquad M_{jk} = m_{jk}(q_{l0})$$

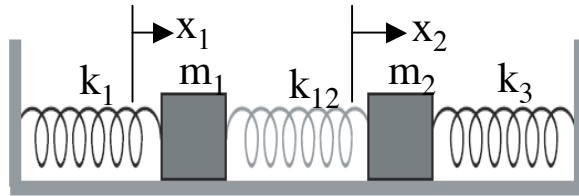
- Αντικαταστήσετε τα V_{jk} και M_{jk} στα πίνακες $n \times n$ και χρησιμοποιήστε την εξίσωση $\mathbf{M}\ddot{\mathbf{q}} = -\mathbf{V}\mathbf{q}$ για να βρείτε τις n τιμές των ιδιοσυχνοτήτων ω_r
- Για κάθε τιμή ιδιοσυχνότητας ω_r , προσδιορίστε τους λόγους $\alpha_{1r} : \alpha_{2r} : \alpha_{3r} : \dots : \alpha_{nr}$ αντικαθιστώντας στην εξίσωση:

$$\sum_j (V_{ji} - \omega_r^2 M_{ji}) \alpha_{jr} = 0$$

- Αν χρειάζεται προσδιορίστε τις σταθερές κλίμακας β_i από αρχικές συνθήκες
- Προσδιορίστε τις κανονικές συντεταγμένες η_i με κατάλληλους γραμμικούς συνδυασμούς των q_j συντεταγμένων που φαίνονται να ταλαντώνουν στην συγκεκριμένη ιδιοσυχνότητα ω_i . Η κίνηση για τη συγκεκριμένη κανονική συντεταγμένη ονομάζεται normal mode. Η γενική κίνηση του συστήματος είναι υπέρθεση όλων των normal modes.

Παράδειγμα

Εύρεση των ιδιοσυχνοτήτων, ιδιοδιανυσμάτων και κανονικών συντεταγμένων του συστήματος που φαίνεται στο παρακάτω σχήμα. Υποθέτουμε ότι $k_{12} \approx k$

Στο παράδειγμα της σελ. 3 στο 1^ο βήμα βρήκαμε τα T και U και τους πίνακες M και V :

$$\mathbf{V} = \begin{pmatrix} k + k_{12} & -k_{12} \\ -k_{12} & k + k_{12} \end{pmatrix} \quad \text{και} \quad \mathbf{M} = \begin{pmatrix} m & 0 \\ 0 & m \end{pmatrix} \quad \text{όπου } m_{11}=m_{22}=m$$

Ιδιοσυχνότητες:

Χρησιμοποιώντας την χαρακτηριστική εξίσωση βρίσκουμε τις ιδιοσυχνότητες:

$$\begin{vmatrix} k + k_{12} - m\omega^2 & -k_{12} \\ -k_{12} & k + k_{12} - m\omega^2 \end{vmatrix} = 0 \Rightarrow \omega = \sqrt{\frac{k + k_{12} \pm k_{12}}{m}} \Rightarrow \begin{cases} \omega_1 = \sqrt{\frac{k}{m}} \\ \omega_2 = \sqrt{\frac{k + 2k_{12}}{m}} = \sqrt{\frac{3k}{m}} \end{cases}$$

Ιδιοδιανύσματα

Για να βρούμε τα ιδιοδιανύσματα χρησιμοποιούμε την εξίσωση:

$$\sum_j (V_{ji} - \omega_r^2 M_{ji}) a_{jr} = 0 \quad \text{όπου } a_{jr} \text{ οι συνιστώσες } j \text{ του ιδιοδιανύσματος } \mathbf{a}_r \text{ το οποίο αντιστοιχεί στην ιδιοσυχνότητα } \omega_r.$$

$$\begin{pmatrix} V_{11} - \omega_r^2 M_{11} & V_{12} - M_{12} \\ V_{12} - M_{12} & V_{22} - \omega_r^2 M_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_{1r} \\ a_{2r} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (V_{11} - \omega_r^2 M_{11})a_{1r} + (V_{12} - M_{12})a_{2r} = 0 \\ (V_{12} - M_{12})a_{1r} + (V_{22} - \omega_r^2 M_{22})a_{2r} = 0 \end{pmatrix}$$

2 εξισώσεις για κάθε τιμή του r , αλλά μπορούμε να βρούμε μόνο το a_{1r}/a_{2r} επομένως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε μόνο τη μια εξίσωση.

Για $r=1$, δηλαδή την 1^η ιδιοσυχνότητα: $\omega_1 = \sqrt{\frac{k}{m}}$ αντικαθιστώντας τα V_{ij} , M_{ij} έχουμε (χρησιμοποιούμε $k_{12} \approx k$) :

$$\left(2k - \frac{k}{m} m \right) a_{11} + k a_{21} = 0 \Rightarrow k a_{11} - k a_{21} = 0 \Rightarrow \frac{a_{11}}{a_{21}} = 1 \quad \text{άρα: } \mathbf{a}_1 = a_{11} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \quad (1)$$

$$k + k_{12} = V_{11} \quad \omega_1^2 M_{11} \quad V_{12}$$

Ανάλογα για τη 2^η ιδιοσυχνότητα $\omega_2 = \sqrt{\frac{k + 2k_{12}}{m}} \approx \sqrt{\frac{3k}{m}}$

$$\left(2k - \frac{3k}{m} m \right) a_{12} + k a_{22} = 0 \Rightarrow -k a_{12} - k a_{22} = 0 \Rightarrow \frac{a_{12}}{a_{22}} = -1 \quad \text{άρα: } \mathbf{a}_2 = a_{22} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} \quad (2)$$

Ιδιοδιανύσματα - ορθοκανονικότητα

Αφού τα a_1 και a_2 είναι ορθοκανονικά θα έχουμε:

$$\sum_{j,k} M_{jk} a_{jr} a_{ks} = \delta_{rs} = \begin{cases} M_{11}a_{1r}a_{1s} + M_{12}a_{1r}a_{2s} + M_{12}a_{2r}a_{1s} + M_{22}a_{2r}a_{2s} = 0 & r \neq s \\ M_{11}a_{1r}a_{1r} + M_{12}a_{1r}a_{2r} + M_{12}a_{2r}a_{1r} + M_{22}a_{2r}a_{2r} = 1 & r = s \end{cases}$$

Αντικαθιστώντας a_{jr} στην εξίσωση και αφού $M_{12}=0$ και $M_{11}=M_{22}=m$:

$$M_{11}a_{1r}a_{1r} + M_{12}a_{1r}a_{2r} + M_{12}a_{2r}a_{1r} + M_{22}a_{2r}a_{2r} = 1 \Rightarrow r = 1, \quad ma_{11}^2 + ma_{21}^2 = 1$$

Αλλά $a_{11}=a_{21}$ οπότε: $2ma_{11}^2 = 1 \Rightarrow a_{11} = \frac{1}{\sqrt{2m}} \Rightarrow \mathbf{a}_1 = \frac{1}{\sqrt{2m}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$

Κατά τον ίδιο τρόπο βάζοντας για $r=2$ έχουμε: $a_{22} = \frac{1}{\sqrt{2m}} \Rightarrow \mathbf{a}_2 = \frac{1}{\sqrt{2m}} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$

Κανονικές συντεταγμένες

Η γενική λύση θα είναι της μορφής:

$$q_j(t) = \sum_r a_{jr} \eta_r(t) \quad \text{όπου} \quad \eta_r(t) \equiv \beta_r e^{i\omega_r t}$$

Επομένως θα έχουμε:

μύζα 1: $x_1 = a_{11}\eta_1 + a_{12}\eta_2 = a_{11}\eta_1 - a_{22}\eta_2$

μύζα 2: $x_2 = a_{21}\eta_1 + a_{22}\eta_2 = a_{11}\eta_1 + a_{22}\eta_2$

Προσθέτοντας και αφαιρώντας τα x_1 και x_2 έχουμε:

$$\eta_1 = \frac{1}{2a_{11}}(x_1 + x_2) \quad \eta_2 = \frac{1}{2a_{22}}(x_1 - x_2)$$

Όταν το σύστημα κινείται κάτω από ένα από τα 2 normal modes έχουμε:

$$\eta_1 = \frac{1}{2a_{11}}(x_1 + x_2) \quad \text{και} \quad \eta_2 = 0 \quad \text{ή} \quad \eta_2 = \frac{1}{2a_{22}}(x_1 - x_2) \quad \text{και} \quad \eta_1 = 0$$

Όταν $\eta_2 = 0 \Rightarrow x_1 = x_2$

Όταν $\eta_1 = 0 \Rightarrow x_1 = -x_2$

Άρα για mode 1 x_1 και x_2 σε φάση

Άρα για mode 2 x_1 και x_2 έχουν αντίθετη φάση

Σημειωτέον ότι στο πρόβλημα δεν μας δίνονται αρχικές συνθήκες
Και επομένως δεν χρειάζεται να υπολογίσουμε το β_r ούτε την πλήρη λύση